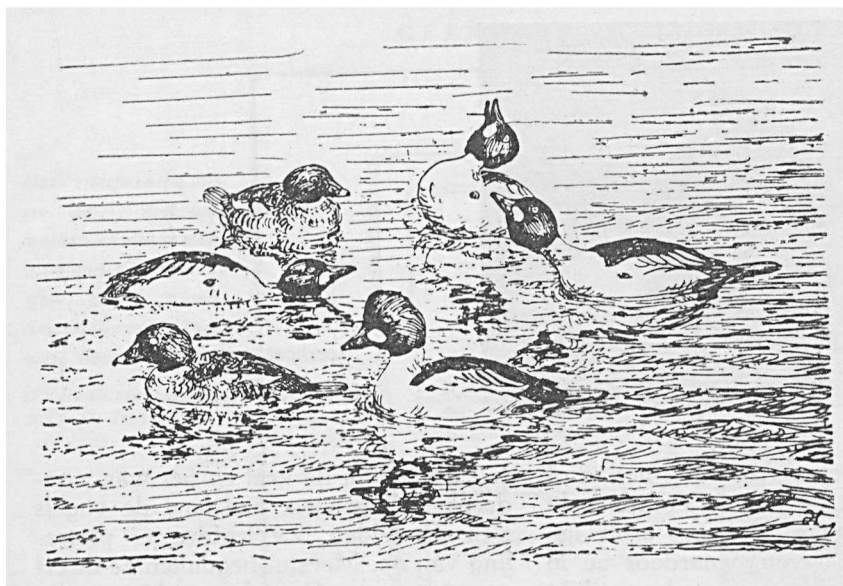

Cliché N. J. N.
uit: „Danmarks
Fugle”,
Band II,
E. Lehn Schioler
pag. 270.

Baltsende brilduikers op het Brielse Meer

Op 10 maart j.l. werd onze aandacht getrokken door het gedrag van een troepje brilduikers. Door de kijker (Hensholdt 25 x 56) konden we ze uitstekend waarnemen en het bleek, dat ze druk aan het baltsen waren.

Zes ♂♂ waren in gezelschap van twee ♀♀, die om elkaar heen zwommen. De ♂♂ rekten hun halzen schuin naar voren onder een hoek van 60—75° en zetten de wangveren uit. Ook zagen we bij het uitstrekken soms een plaatselijke verdikking aan de hals alsof ze een ei hadden ingeslikt. Deze houding komt ook voor bij het ♂ van de eidereend (N. Tinbergen, *de Levende Natuur*, jrg. 57, pag. 162).

De hals werd in de meeste gevallen twee tot drie keer ingetrokken en weer gestrekt en uit laatstgenoemde houding werd de dikke kop plotseling met een ruk achterover op de rug gegooid, waarbij ze de snavel loodrecht omhoog staken en wijd openden. Volgens G  roudet laten ze daarbij een geluid horen, dat een versterkte weergave is van het opwinden van een horloge. De Duitsers noemen dit „die Knirrlaut”.

De witte wangvlek heeft bij de balts een signaalfunctie, zoals bij de aalscholver de witte dijvlek.

We konstateerden, dat andere brilduikers (♂♂ en ♀♀) door de snelle

kopbewegingen van hun soortgenoten, zich weldra bij die groep aansloten en eveneens begonnen te baltsen.

Gedurende de kopbewegingen naar de rug wierp de brilduiker ♂ met een flinke mep van zijn zwempoten het water omhoog, waarbij de poten soms boven het water uitkwamen en het gebeurde wel, dat hij het twee meter ver naar achter „schopte”.

De ♀♀ gedroegen zich veel kalmer en hun enige reactie was deze: Ze strekten kop en hals vlak over het water of dompelden de hals zover onder, dat alleen de rug en bovenkop als een miniatuur eilandje boven water staken; op die manier zwommen ze een eind rechtuit of draaiden wat rond.

Litteratuur:

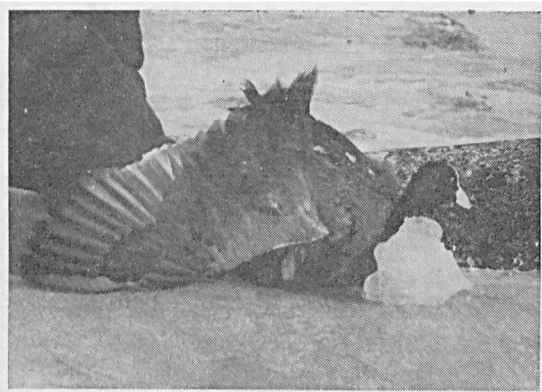
Paul G  roudet: *La Vie des Oiseaux*. Vol. III (Les Palmip  des), p. 238—242.

H. F. Witherby: *The Handbook of british birds*. Vol. III, p. 308—314.

W. Vuyk.

Waarnemingen van baltsende brilduikers werden eerder ook in Amoeba vermeld (zie B. van Koersveld, „Brilduikers”, Amoeba 15, p. 152—153 en T. Lebet, „Paringsinleidingen bij brilduikers”, Amoeba 19, p. 86—88).

red.

Meerkoet met ijskluit

Foto Dick Bos

Tallose meerkoeten vrozen op het ijs of de voederplaatsen vast. Voordat dit gebeurde liepen ze rond met grote ijskluiten aan de veren, waardoor ze in hun bewegingen zwaar bemoeilijkt werden.

We zagen in de Zaanstreek, dat deze kluiten met een schaarje voorzichtig losgeknipt werden. Daarna druppelden de verzwakte dieren een beetje

suikerwater in de keel en het was wonderbaarlijk te zien, hoe snel de vogels zich herstelden. Ze leefden er plotseling van op. Meestal begonnen ze direct aan het voer (brood, maiskiemen en groente) te pikken en na enkele dagen waren ze weer totaal fit.

De ijskluit op deze foto woog bijna 1 kg.

J.Ä.

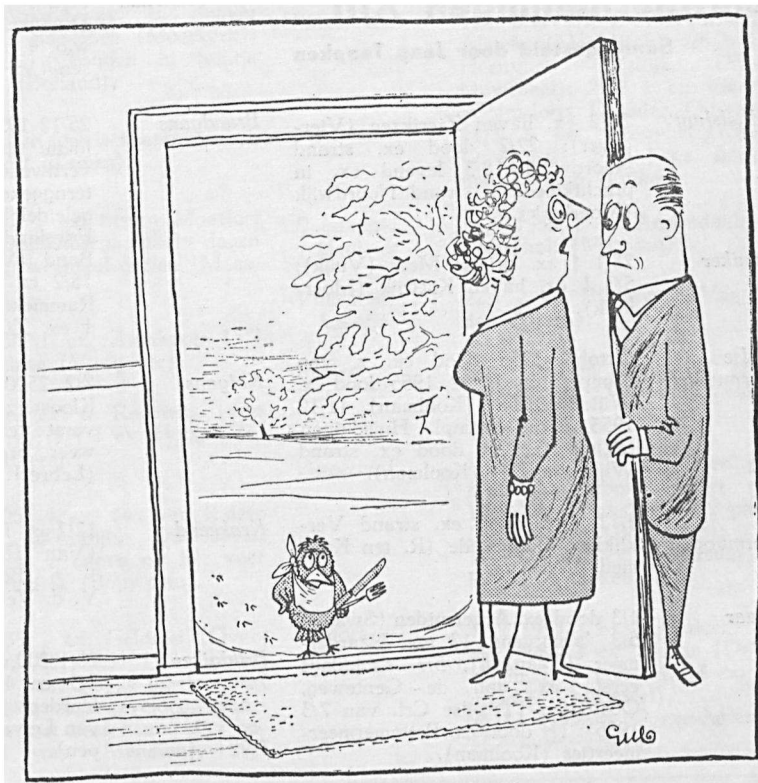
Koperwiek

*Foto: Frans
W. Wegman*

GEEF DE VOGELS TE ETEN

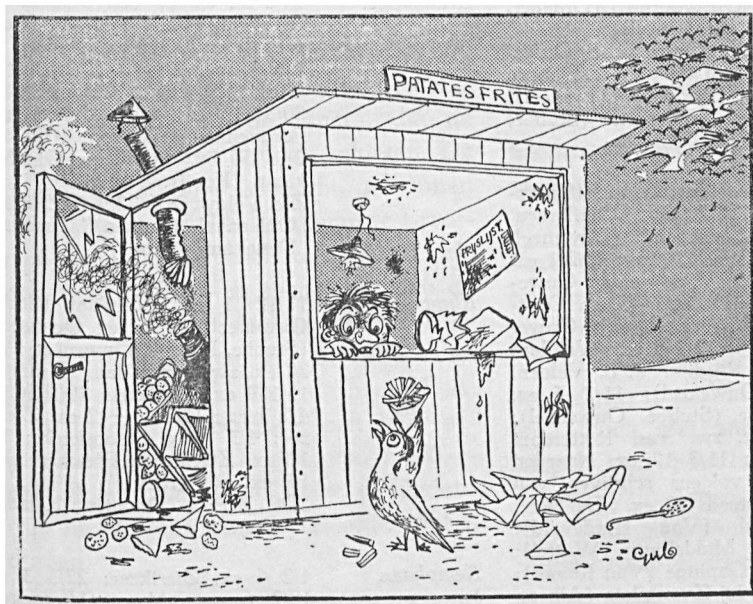
Deze spotprenten mogen we U niet onthouden, omdat ze mede bepalend zijn voor de sfeer, die er tijdens dezewintervoederingsactie heerste.

(Publikatie toegestaan door N.V. „De Telegraaf“)

Heb jij 'm uitgenodigd?

MEEUWEN PLUNDERDEN FRITESKRAAM

„Een beetje mayonaise, alstublieft”